

ва съ това що се вижда на билото) Да, да! Доста сполучливо. Така ще изгледва новия маякъ.

Бистра.

(Възхитена) Ще бѣде прѣлестно! И красиво, а — нощѣ, кога свѣтне — и въ най-тъмнитѣ нощи не може се изгуби морякътъ.

Еремия.

(Загледанъ) Да, тамъ е било мѣстото за маякъ — а тѣ го тикнали тукъ въ хростака и, щомъ падне една мъгла, изгубва се.

Бистра.

Знаешъ Еремия: рисувамъ и си мисля — да бѣхъ мъжъ, бихъ станала пазачъ на новия маякъ и до забрава бихъ гледала морето отъ тамъ! — (унесено) Тия простори, това безбрѣжно море; всѣки мигъ то е тѣй разнообразно, плѣнително — И тамъ отъ висината, гдѣто ще бѣдатъ спрѣни всѣки мигъ погледитѣ на хиляди моряци — Да застанешъ съ съзнанието, че въ твойтѣ рѣцѣ е спасителната свѣтлина на единъ цѣль свѣтъ! — Ето единъ пѣлень и хубавъ животъ.

Еремия.

(Замислено) Да! това е единъ безподобенъ свѣтъ.

Бистра.

(Замисля се) Често пѣти съмъ се питала, като гледамъ тая вѣчна природа, тая човѣшка несгода около насъ, тоя дѣлниченъ и суетенъ шумъ. Кое осмисля живота? — И всѣкога животътъ ми се показваше тѣй пустъ. Но отъ какъ се почна маякътъ, сѣкашъ нѣщо се проясни въ мене: Породиха се нови чувства, нови мисли, нови желанія; животътъ доби смисълъ. И сега азъ намирамъ, че има защо да се живѣе.